

KÖZHIÉR

közlekedésmérnöki kar klsz bizottság hírei II. ÉVFOLYAM. 1. SZÁM

AZ IGÉRET FÖLDJÉN

Talán egy kicsit gyandának tünik a dicséret, de higgyétek el a mi KISZ-ünk maga a tökéletesség. Igaz mondogatják imitt-amott, hogy szervezetlenség van, kuszaság és kapkodás, de én nem hiszek a kossa híreknek. Ez a lap a KISZ életének tükré, akinek komoly megfontolt véleménye van az itt helyet kap. Én tehát az általuk festett képből ítélek. És mit látnak szeméink? Egyetlen KISZ titkar sem írt cikket például arról, hogy felületes képmutató, tétlen hanyag emberek hogyan készítenek erején felüli munkára, hogyan vesztik el lassan a hitet az emberekben;

A kultúrosok sem panaszkodhatnak, hogy imitt-amott még lényeges helyeken is sötét van a fejekben, hogy a művészetek való viszonyuk kissé passzív. Az agit-prop-osok szerint is nyilván kék az ég, hiszen említést sem tesznek arról, hogy az ideológiai érdeklődés a pártos politizálás és vita még nem tartozik jellemző tevékenységünk közé. Nincs olyan érdekvédelmis, aki komolyan aggódna tisztázatlan, felületes módszereink következményeitől.

A tanulmányiwork között nincs egyetlen egy sem aki igazán érezne mennyt kell tenni, hogy jól képviselhesse érdekeinket, hogy a kísérleti nyulak csava is eszmítson egy-egy új tanterv bevezetése előtt vagy legalább az előzők kiértékelésekor, sőt olyan problémáink sem merült fel, hogy esetleg kevés az érett vélemény és sokkal több a sirás és a vállvonogatás, ha afelől érdeklődik, mit hangostasson a tantervben.

Egyszóval békés csönd honol, és mi ez, ha nem a teljes harmónia

Néha már kicsit unalmas is, ilyenkor valaki nagy nehezen kénytelen általában bírálgetni, hiszen konkrét hibára nem is hivatkozhat, még ha lenne hozzá mersze, akkor sem, mert nevéket emlegetni, akár tanszékét, akár hallgatóját, illetlen dolog és felesleges is.

Egyetlen kérdés volt csak, amelynek megoldása csak ránk tartozott volna, a dohányzás, és elég volt egyetlen cikk / a többi rajzokkal együtt csak sornintaként tettük a lapba/ és valamennyi alapszervezetirővid vita után könnyedén megoldotta.

Más karok lapjai tényleges problémákat feszegetnek, mi kénytelenek vagyunk kiagyalni őket.

De most már kénytelenek vagyunk belátni, feleslegessé váltunk, értelmetlen a mi problémagyártó kinlódásunk, inkább mi is elmerülünk a tökéletes harmoniába, amit ti már régóta élvezhettek. Most, hogy e búcsúsámot írjuk.

A következő lapok ugyan megjelennek, de egyetlen témájuk a 30-as évek legszebb telefon-számainak nagyságrendbe állítása lesz/

Még egyszer utoljára felizzik a parázs, hogy utána végleg kihűnyjon. Ine utolsó kiagyalmányaink, amelyet annak biztos tudatában közlünk, hogy senki lelki nyugalma sem ingatja meg, senkit sem készít tetteire vagy akár gondolkodásra is, vagyis senkit sem téveszt meg.

CSAK EGY ÖTLET

Lapunk sokszor dicsért, buzditott, agitált, provokált, s az eredmény félév alatt 20 cetli jutott csak el a szerkesztőségbe és a csekkélyezésű vita is többnyire csak négyeszenkőzt sajlott. Vajon miért?

Olvasóink ereiben viz folya? Nem értjük, nem ismerjük egymást? Érdektelen, látszatkérdéseket feszegetünk?

Igaz problémáinkat meg sem tudjuk fogalmazni?

Egyéb vád sem alaptalan, de talán van még egy apróság, ami egyrészt oka lehet a visszahangtalanságnak, másrészt fényt deríthet az igazságra.

Ha használva becsülöm apáink örökét, akkor azt, hogy madarat tolláról-, úgy folytatam: KISZ szervezetet lapjardól.

Lapunk visszahangtalan? Nem tud aktivizálni? Összefogni? Ha az alapszervezeti munka gyenge, nem csoda, hogy nincs vitalegkör és a vélemény az emberben marad, vagy ha el is hangzik, ritkán követi szervezett cselekvés. A KISZ munka elsősorban társadalmi munka és ha a tanulás, a kötelező munkánk szervezetlen, kapkodó, hogyan várhatjuk, hogy KISZ életünk szervezett legyen.

Ugy gondolom, elsörendű feladatunk saját tanulásunk megszervezése.

Saját tankörünkben 3-4 fős tanulócsoportok alakítását szorgalmazom. 1-1 csoporton belül mindenki más tantárgyakra helyezné a hangsúlyt /előadásátogatás/. 1-1 ZH-ra a következőképpen képezelem el a felkészülést: Egyéni tanulás egy délután erejéig /aki az előadások jelentős részén aktívan jelen van, annak felesleges/, majd másnap a 3-4

fős csoportokban folya tovább a tanulás, végül, ha a tárgy megköveteli, tankörszintű konzultáció is tartható, amelyet a tárgy favoritja vezetgetne. Természetesen nemcsak ZH veszély esetén hasznos ez a módszer, hanem 1-1 nagyobb anyaggrész befejezésekor /ritkán csak egybe/. Ugy vélem ez a módszer alapja lehetne a TDK-nak, tömegmértekben is lehetőséget adna a gyengébb képességűek felzárkózásához, a tananyag elsajátításának hatásfokát minőségileg változtathatná meg. Jobban megismerhetnék egymást, a már meglevő kapcsolatok elmélyülhetnének és új barátságok szövődhetnének. Az eddig csak egymás mellett élők, egymásért élökké válhatnak.

E módszer végsőfokon lehetővé tenné, hogy ne csak szituációra, tehát vizsgára készülő, a kapkodás miatt túlterhelt, napról napra élő hallgatóvá, hanem munkaszerető, alkotó, közösségi emberre válhassunk valamennyien! Amit leirtam, nem egyedül az én ötletem. Leninen, Mekereknön, Józser Attilán kívül másoknak is eszébe jutott már, hiszen szörvénnyosan ugyan, de a gyakorlat /főleg a vizsgaidőszakban/, sőt egész tankör is volt már /pár éve végzett anyagmozgató/, akik ezt a módszert követték és egészen rendkívüli eredményeket értek el.

Javaslom, ne csak kényszerből nyúljunk ehhez a nagyszerű feyverhez, ne csak vizsgaidőszakban tanuljunk együtt. /Az atomenergia segítségével a tudós sikeresen megsütheti rántot-táját, de ez az erő az emberiség jövőjét is megalapozhatja/. Ezért kérlek valamennyiötököt nemre és korra való tekintet nélkül, gondolkozzatok el ezen, vitassátok meg négyeszenkőzt és a KISZ gyűlésen is, és cselekedjétek!

FILEP LÁSZLÓ 336. n.

"Önök igen jól megértik, hogy a villamosítás megvalósítására tudatlan emberek nem alkalmasak, s hogy az irni-olvasni tudás egymagában véve itt vajmi kevés. Itt nem elég megérteni, mi az a villamosság: ismerni kell annak technikai alkalmazását az iparban és a mezőgazdaságban, továbbá az ipar és a mezőgazdaság egyes ágaiban. Ezt nekünk magunknak is meg kell tanulnunk és meg kell erre tanítanunk a dolgozókat egész serdülő nemzedékét. Ez a feladat áll minden öntudatos kommunista előtt, minden ifjú előtt, aki magát kommunistának vallja és tisztában van azzal, hogy amikor a Kommunista Ifjúsági Szövetség tagjainak sorába lépett, azt a feladatot vállalta magára, hogy segíteni fog a pártnak a kommunizmus felépítésében és az egész ifjú nemzedéknek a kommunista társadalom megteremtésében. Meg kell értenie, hogy ezt csak a korunk színvonalán álló műveltség alapján teremtheti meg, és ha ezzel a műveltséggel nem fog rendelkezni, a kommunizmus csupán óhaj marad." [...]

"Önöknek kommunistákat kell magukból nevelniük. Az Ifjúsági Szövetség feladata: saját gyakorlati tevékenységét oly módon megszervezni, hogy ez az ifjúság tanulva, szervezkedve, tömörülve, harcolva nevelje önmagát, és mindazokat, kik benne vezérüket látják, hogy kommunistákat neveljen. A mai ifjúság egész nevelésének, képzésének és oktatásának arra kell irányulnia, hogy ezt az ifjúságot kommunista erkölcsre nevelje."

/Beszéd az oroszországi Kommunista Ifjúsági Szövetség III. országos kongresszusán, 1920-ban./ (Készíté)

Kari Tanács

A Kari Tanács 1975. évi utolsó ülésén a következő határozatot hozta:

- 1./ Egy külön bizottság részletesen és sokoldalúan vizsgálja felül a ciklikus, ill. a részleges ciklikus oktatás előnyeit és hátrányait, tárgyi és személyi feltételeit, tantervi kihatását és 1976. márc. 31-ig tegyen javaslatot a kari tanácsnak ezeknek az oktatási formáknak a folytatására, kiterjesztésére, vagy elvetésére.
- 2./ Tovább kell fejleszteni a kari komplex nevelési tervet, hogy az jobban koordinálható, ellenőrizhető és hatékonysága mérhető legyen.

Csodák és csődök

A karon pár oktató egy-két éve már, hogy kísérletképpen bevezette a fakultatív zárthelyi írását. Az ötlet életrevalóságát mi sem bizonyítja jobban, mint a Kari Tanács határozata, amely ezt a kísérletet kiterjesztette a IV. V. évfolyamra. Azonban különböző félreértések, félreértelmezések miatt nem sikerült megfelelően azt végrehajtani. A fakultatív zárthelyi tipikusan az az eszköz lehet az oktató kezében, amellyel a hallgatósgot folyamatos tanulásra készíti, az anyagot így jobban megismerteti, elmélyültebbé válhat a tudás, hisz nem két, három nap alatt kerül el-sajátításra főbb vonásaiban. Az ilyen zárthelyiknek van még egy nagy előnyük. Bizonyos szelektivitási lehetőséget ad a hallgatónak, aki kiválaszthatja ezáltal azon tárgyakat, amelyeket folyamatosan, egész évben figyelemmel, - összpontosított figyelemmel - tanul. Ezek persze a célok csupán. A kivitelezéskor egy sor kérdés is felmerül.

Ha esetleg bevezetnék a fakultatív zárthelyiket, szabályozni kellene azon tárgyak ellenőrzését, amelyekből nem kíván a hallgató több ZH-t írni, hogy az pozitív értelemben beszámíson a jegyébe. A kérdés csupán az: hogyan történjék mindez?

A régi kötelező 1 vagy 2 zh megírásával, esetleg egy csökkentett minimumú szint elérési kikötéssel vagy egyáltalán ne kelljen írni abból a tárgyból?

3./ A második félévtől kezdve a tanácsoknak a hallgatók képviselőinek meghallgatásával az egyes tantárgyak félévi követelményrendszerében rögzíteniük kell a használható segédleteket, a használat módját, vagy megtiltást. Tiltás esetén a számonkérést úgy kell megszervezni, hogy a segédlet illegális használatára ne legyen mód.

4./ A tanács javasolja fakultatív zárthelyik írását. A tanszékvezetők a hallgatók tanszéki képviselőinek meghallgatásával döntenek el, hogy tartanak-e vizsgaeredménybe beszámító fakultatív zárthelyiket. Ezeket órarendi elfoglaltságon túl is lehet tartani. A tanács helyesli a kötelező zárthelyik írását is, de tantárgyanként és félévenként maximálisan két alkalommal iratható /kivéve az I. éves matematika, ez esetben maximálisan három alkalommal iratható/.

A kötelező zárthelyik eredményei a fakultatív zárthelyikhez hasonlóan pozitív értelemben is beszámíthatók a vizsgaeredményekbe.

5./ A kurátori mozgalmat nem folytatjuk. A mozgalmal elérni kívánt célt az elsőbb évfolyamokon az osztályfőnöki munka elmélyítésével, a felsőbb évfolyamokon a TDK kihasználásával kívánjuk elérni.

TANULMÁNYISOK! TANSZÉKI KÉPVISELŐK! VAN MUNKA DÖVEN!!

Ezek a gondolatok persze még korántsem tartalmaznak az összes megoldásra váró kérdést, gondot a fakultatív zárthelyikkel kapcsolatban.

Tény azonban, hogy miután a tanácsok hatáskörébe lett utalva annak bevezetése és alkalmazása, még nagyobb feladat hárul a tanszéki képviselőkre, akiknek majd e kérdéseket meg kell oldaniuk.

Persze a legjobb megoldás az lenne, ha a Kari Tanács összevontan egységesen próbálná megoldani a problémákat, vagy legalább azon oktatók segítségével, akik már tapasztalattal rendelkeznek e téren elosztani a tévedéseket. Így nem fordulhatna elő az, ami az előző félévben pl. mechanika tanszéken előfordult, a fakultatív-tást egyenlővé tették az, akkor zh-t nem íratok elvvel.

Mindig is olyan megoldásokat kerestek oktatóink, amellyel sikerülne megszüntetni a félév végi tanulásokat, folyamatosan a könyv mellett tartani a hallgatósgot. Ehhez jó támasz lenne fakultatív zárthelyi, csak pontosabban körültekintőbben kellene kidolgozni, bevezetésének módját, az azzal kapcsolatos kérdéseket, meghallgatva a tanszéki képviselő véleményét is.

Lehetne ez esetleg a félévenkénti 2-3 tárgy.

Ezzel kiküszöbölőnének a lógási lehetőségeket, nem fordulhatna elő, hogy valaki félévig nem ír zh-kat.

KÖRÁRT GYULA

Ketten beszélnek

Találkozik az utcán két ember. Ismerik már egymást néhány éve, együtt, egy helyen dolgoznak. Ha összefutnak az utcán, minden értelem nélkül köszöntik egymást, váltanak néhány udvarias mondatot az időjárásról, érzésségi állapotukról.

Jól szituált, közmegebecsülésnek örvendő emberek. Nem hozza túlzott izgalomba semmilyen esemény őket, tapasztaltak, megfontoltak. Tipikusak.

Ma azonban témára találtak.

- Hallgatta reggel a rádiót?
- Nem, vagy csak úgy fél füllel. Borotválkozás közben el-elfütyülgettem néhány dallamot.
- Bemondták, hogy a Műszaki Egyetemen megtiltották a zsebszámológépek használatát a zárthelyiken és a vizsgákon. Mit szólna hozzá?
- Na ne mondja, ilyet is meg lehet tiltani? Hiába, kérem, ez a fejlődés. Ma már eddig fejlődöttünk, hogy bátran, egyetlen bejelentéssel meg lehet egy folyamatot állítani.
- No nem ilyen egyszerű ez a probléma. Képzelnem el egy kisebb közösséget, mondjunk 30 embert.

FOLYTATÁS A 3. OLDALON

Söt helyett: SZÍNHÁZ KÖNYV

Nézőcsalórató

Az idei színházi évad eddigi két legkiemelkedőbb előadására szeretném felhívni azok figyelmét, akik tétovázniak, nem tudnak a műsornaptárból választani.

A Madách Színház mutatta be Sütő András legújabb darabját. A "Csilleg a máglyán" a reformáció hőskorába vezeti vissza a nézőt, Kálvin János és Szervét Mihály együtt induló küzdelméről a reformációt is megreformálni akaró Szervét mártírhaláláig. Sütő András drámájában azt példázza a mai ember számára, hogyan válhat egy forradalmi eszme, -amely vérből, emberek százezreinek hátulából született- hatalomra jutása után a további fejlődés gátjává, az eszme védelme címen zsarnokká, kegyetlenné, hogy végül ugyanolyan, vagy még könyörtelenebb eszközökkel pusztítsa saját hívei közül azokat, akik továbblépve a jövőben gondolkodva próbálnak élni.

A Vigszínház Szent Johannája nem hasonlít a történelem-könyvek Johannájához. Nem szent ő, akiben Isten képviselteti magát a Földön, csak egy egyszerű aprócska parasztlány, aki bizik a hangokban, melyek éjjel, álmlában közlik vele Isten akaratát, melyeknek engedelmeskedik. Hinni tud saját hitében, és mindig lelkesedik. Körülötte minden embert magával ragad földöntúli elhivatottsága, és pontosan erre van szüksége a végveszélyben lévő országnak. Hogy legyen valaki, aki lelket önt az emberekbe, felizzítja a bátorságát, a hazaszereget kihaló paraszát. Johanna csupán játékszere a politikának. Országos érdekek csapnak össze körülötte, s ha már befejezte küldetését, ez a hatalmas erő őt is összeroppantja. Nem gonosz emberek áldozata tehát a franciák kis szentje.

És mi lenne, ha újra feltámadnék? - kérdi Johanna szelleme a gyilkosaitól. A válasz egyszerű: a világnak nincs szüksége szentekre, legalábbis élő szentekre nincs. Biztosak lehetünk benne, hogy újra és újra megégetnék: az inkvizítor búcsúszavával szerint nem olyan még a világ, hogy ne lenne szükség az inkvizícióra.

Aki megnézi e darabok valamelyikét, nem fog csalódni. Egy élménnyel lesz gazdagabb.

TÓTH SÁNDOR

FIGYELEM!!!

Várjuk azok jelentkezését, akik kedvet és tehetséget éreznek magukban irodalmi műsortan való részvételhez!
Jelentkezhet Szunomár Tibornál 332. tk.

Rendkívül izgalmas olvasmány Mary Goodwin: "Kimeríthetetlen anyag" című könyve. "Lehetetlen nem lenyűgözve élyszünk horizontunk tágulását öt-száz év alatt: a királyi udvarokban tudósok és miniszterek értelmességükkel küzdő, a Föld gömb alakját bizonygató Kolombuszról az űrhajó robotgépei által elkészített és rádión hazaküldött fényképig. A glóbus már belefér egy iskolás gyermek fejébe."

Mondja a szerző az emberiség technikai és tudati fejlődését elemezve, majd a jövőnkéről ír: "Alapvetően abból kell kiindulnunk, hogy semmilyen dolgozó, legyen kék zubbonyos munkos vagy fehércémpényes alkalmazott, technikus vagy egyetemest vezető diplomás, nem várhatja el, hogy valamely adott állás, valamely foglalkozásban vagy szakmában egyetlen szűk területre való specializálódás élete végéig megélhetést biztosít számára". Tehát életünkben többször kerülünk pályaváltás elé, ezért úgy kell megalapoznunk tudásunkat, hogy 20 - 30 év múlva is képesek legyünk egy újabb szakterület megismerésére.

Világszerte hangoztatják, hogy a gyorsan avuló technikák körében a műszaki felsőoktatásban a súlyt az alaptudományok tanulására kell helyezni. Innen kiindulva lehet képessé tenni a jövő mérnökét arra, hogy 5-10 évenként elsajátítsa majd az új technikát. Nálunk ez a magától értetődő

felismerés még mindig nem tud kibontakozni. Sőt, mintha egy ellenkező irányú tendencia erősödne. Ami a mérnökképzésről elmondható, érvényes az általános oktatás és szakoktatás teljes spektrumában.

/Gyorsuló idő sorozat, 110 old.; ára 4,50 Ft./

BOROS ANDRÁS

FAY ANDRÁS FABULÁJA

AZ ÖKÖR ÉS A BIKA

Az ökör szantott; kevély gúnyjal szemlélte őt a bika. "Ugyan derék munka, ha mondom! mennyit nem hallottam róla! pedig ezt a hitvány ekét a tavalyi borjú is elvinné." "Nem szólanálak meg, ha nem ingerelnél -felel csendes vérrrel az ökör, de annál szegényebb hevered, hogy telnek a munka tőled."

"Ha csak illet én is tudtem volna írni!" - ezt kiáltja pamlagan heverészve, minden munkára, Tunyaváry. - Csak rajta! pennát a pipanyomogató újjak közé, tentát a kiaszott tentatartóba! Csak az a kár, hogy a remek aprónként fejledez ki a toll végére belőlünk, nem ömlik, mint a gúny és a gancs a pipapotyogató s csókokkal lederkedő szájon!

FOLYTATÁS A 2. OLDALRÓL

Ahang ember, amely felcsaladi körülötte, tanulási módszer, valamiféle, örökös-kényszer.

Es van a többi néhány, akinek az apukája a kezébe nyomott egy masinat azzal, hogy megváltas fiat a számlas, a gondolkodva számlas nyújtó, és a t reméli, hogy ettől csupa lámpész lesz csemteje. Aztan látja a másik ezt, akiknek nincs ilyen csodalatos apukája és fejében mindentéle a talmas gonclet születik. Lég talan lelki depresszióba is is esik, hogy neki ilyen szerszama talan soha nem lehet. Mért a boltban az 8-10 ezer forint. Innyi vényt még nem is látott. Majd nyaron elmegy dolgozni. De tudja, hogy egy nyar nem elég a meggazdagodáshoz.

- Menjen ki külföldre, ott olcsón megveheti. Ntlevelét mindenki karhat!
- Igen, az igaz. Csak ezt a vámosoknak is el kellene mesélni. Mert furcsán nagyon haragszanak ezekre a lapos dobozkákra. Haragnak rá, eloszeretettel gyújtogatik. Aztan az elkobzott áru megjelenik a bizonyonyi áruhazekben csillagaszati árekon, amit csak állami penzen tudnak megvenni.
- Így lehet csempészárut kreálni csupancsak vakságból. Mert nem látják be, hogy olcsón és jól ilyet itthon nem tudnak csinálni.

Es mit gondol, az egyetmi oktatók csodagépei hogyan jöttek heza? Hat igen, tanulmányút, külföldi kiküldetés mindig jól jön. Es pontosan ők ellenzik, tiltják meg, hogy a diák is használhassa.

- Na, lenne ebből sok bonyodalom, ha minden vizsgán, ZH-n csak olyan példákat adnának fel, melyeket inkább gondolkodva a tárgy tökéletesebb ismeretére tamasszkodva lehetne megoldani, s nem pedig fáradtságos, öles képleteket izzadva végigszámolni.
- Neveljük úgy az első két évben a diákat, hogy a problémát előbb a fejével oldja meg, s ne gépiesen. Aztan később, ha konkrét szakmai feladatot kell megoldania, az csak segédesszköz lesz, meggyorsítja a megoldást, de nem lesz mechanikus, gépi munka.

- Igen, úgy érzem, igaza van. A legikát, a gondolkodást, a józan eszt helyezik előtérbe. Nem jelent majd előnyt senkinek az, hogy kezében tartja a világ legjobb számológépét. Nem betiltani kell az újat, mert előbb-utóbb mindenkinek lesz-hanem így segíteni azokat, akiknek még nincs.
- Node nekem mennem kell! Azért a végére egész jól megértettük egymást.
- Hm. Lehet. De ezzel még egyáltalán nincs lezárva az ügy.

Aztan elváltak. És senki sem tudta meg, hogy néhány perc alatt ketten megegyeztek s megoldottak egy kérdést, ami őket legkevésbé sem érinti. Ha ezt tudnák, talán azt sajnálnák, hogy nem ők azok, akiket megbíztak a megoldással.

TÓTH SÁNDOR

EGY FOGAS - KERÉK PÁRVÁLASZTÁSA

Mint jól ismert fogaskerékhez il-
lik, először bemutatkozom: Fogas
K. Erék vagyok. Már az anyaföldben,
érc koromban is az a vagy hevitett,
s az tartotta bennem azt a kis va-
sot, hogy fogkerék leszek!
Sok megpróbáltatás /fúrás, marás/
után - melyek részletezését mellő-
zöm - elkészültem.
Szerénytelenség nélkül állítom,
hogy jól sikerültem, különösen a
profilom szép - köreolvans.
Ilven gyönyörű ivű fogakat Zsáry
prof. urnak még két kézzel sem
sikerült rajzolni, pedig fogszá-
bályzót soha nem használtam.
Pályafutásomat egy raktárban
kezdtem. Elképzелhetetlen pezsgó
élet folyt ott. Legkedvencebb
szórakozásunk a kártya volt, a-
melyben nekem volt a legtöbb oszt-
sámom. Sportoltunk is néha, de én
lemaradtam, mert lassú vagyok,
mint egy csiga. A komoly tudomány-
ken viszont mindig szívesen tör-
tem az agyam. Főként az anatómia
érdekel, mert megerősítés nél-
kül el tudtam képzelni a homlok
és normálmetszetemet.
Egy dolog ellen határozottan til-
lakoznom kell, tudniillik amit a
hallgatók a rajztermi gyakorlat
címén művelnek velem. Viszont
búszke vagyok, sikerült rájőnnöm,
miért kell nekik egyes adataimat
hét // tizedes jegyig kiszámolni-
ok. A Gépelemek Tanszékén ugyanis
minden tizedesszámjegynek megvan
a maga felelőse: van tizedes,
százados, ezredes stb. Szigorú
rendszerbályok vannak, csupán leg-
főlegül tapasztalható némi lazúság.-
Ott már kerekíteni is lehet.
Érzelmi életem is gazdag. Már rég-
óta figyeltem ezt a polcom alattam
fekvő kis negatív szerzőméllyi-
tűsűt. Milyen gyönyörű vonslaki!
Milyen finom metszésű profil!
Micsoda fej- és labkőrívek -
sőt lelki szememmel még az oszt-
körét is láttam. S az az izga-
tóan formás fenékszalag!

Értelem tudtam: csakis ő lehet a
kerékpár. Bár a szomszéd pol-
com az a ferdefogú intrikus min-
dant elkövetett, hogy kapcsolódá-
sunkat megrontsa, de hiába. Közé-
ledvén a házasság ideje, sok jó
tanácsot kaptunk. Egy sokat ta-
pasztalt, profilitolással kolléga
felhívta a figyelmet arra, hogy
a fogarokban fontos a házagnen-
tes, szilárd kapcsolódás.
Végül az anyakönyvvezető előtt
álltunk. Először akadékoskodott,
hogy a házassaladó felek modul-
jának, angolul és reciprokul:
dimetral pich-ának azonosnak
kell lennie, de mi ezt igazolni
tudtuk. A ceremónia végén be-
költöztünk egy hajtóműházba.
Az első menet felejthetetlen
volt. Kezdetben csak diszkrétan
a kapcsolóvonal mentén érintkez-
tünk az egyedi pontig, később -
amikor a megfelelő kenésviszo-
nyok is kialakultak... micsoda
Hertz-feszültségek léptek fel!
Még én is felpörögtem!
Eszre sem vettem a relatív
csúszásomat, meg a kontakt hő-
mérsékletemet!
Szabványos kapcsolódásunk ered-
ményeként megszületett egy ara-
nyos kis 3-as áttétel. Hogy vi-
gyáztunk rá, mégsem akart növe-
kedni, konstans maradt.
Igy éltünk, forogtunk, kapcsolód-
tunk ... de mivel nem volt ki-
kapcsolódás, kezdett a munka un-
almasabb lenni. Ennek ellenére
a hajtómű rendszerrel nagyon
meg vagyok elégedve. Igaz, van-
nak kisebb hibák, ezeket azonban
fokozatmentesen kiköszörüljük,
mert a rendszer alapelve kifog-
gástalan!
Abban a reményben zárom soraimat,
hogy nem véges élettartamra, ha-
nem kifáradási határra méretez-
tek, és így statisztikai valószí-
nűséggel - örök életű leszek!

Földházi György

RÉMHIREK

Aranylástan c. tárgyából az
illetékes tanszék karöltve a
Dékáni Hivatallal és a Magyar
Postával, csoportos IV-jegyket
bocsátott ki az esetleges torló-
dások megelőzése érdekében.
Könnnyítésül, ha a vásárló önálló
keresettel rendelkezik, OTP hi-
telre is megvásárolható. Ez a
kezdeményezés más tanszékkel
is intő példaként szolgálhat.

A helyből IV-és uraknak:
közöljük, hogy pénzből fakadó
aggódalmuk teljesen alaptalan,
csak a helyből IV-sek nem kapnak
tanulmányi ösztöndíjat.

A Pest-Budai Vendéglátóipari
Vállalat közli a menza tisztelt
inyenceivel, hogy a felemelke-
dett cukorárakra való tekintet-
tel ezüstül a gyümölcslevest
borjúhússal ízesíti. Július
elsejétől pedig -rajtuk kívül
álló okok miatt- a béccsiszelet
asztalszilvából kénytelenek
elkészíteni.

A mindenki által szeretett,
csodált, istenített és káromolt
E-klub újra megnyitott. A tamás-
kodókkal közöljük, hogy a klub
továbbra is a tőle megszokott
..... színvonalú szórakozást
biztosítja.

Tóth Sándor

FAY ANDRÁS TANULAJA

"A LÉGY ÉS AZ ANYJA

"Hallod-e fiam! - így szóla
légy anyja a fűhoz- nagyapád a
mézbe fűt, apád meszléget kőst-
olt, bátyádat az átányi bíró
orrán ütötték agyon, és így e-
gész nemzetségednek a nyálank-
ság és szemtelenség voltak ve-
szedelmek, Hagyd el kérlek ezt
a két veszélyes vétkeket. "De ho-
gyisne! -felel a cudar- hiszen
ezekben áll minden örömnök, bol-
dagságunk; hanem majd okos bb
leszek én ez apáimnál; nem köny-
nyen vesztek én rajta." Ezt szó
szólván vakmerőn nekiszállt a
tejes köcsögnek, s beléveszett.
A példa azért oktat keveset,
ha kivált szemmel látott tanuli
nem valánk, s ezért jobbít ke-
veset - ráadásul én s éltünk fo-
lyosán, hogy mindég okosabbnak
reménylünk lenni a kárvalóttnál.

VASÁRNAPI

"E" Klub

GENERAL

UNIVERSAL

B. TEREM

FUZESY

BOX VETÍTÉS

1976. FEBR. 8.

KÖZHÍR

1976. II. 3.

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki
Mar KISZ bizottsága

felolós kiadó: Németi Csaba

felolós szerkesztő: Turóczy János

főszerkesztő: Kékényesi Gyula

h. főszerkesztő: Berze András

gépelték: Csorváth Lászlóné, Demeter Ágnes

készült a BME sokszorosító üzemében

a 343216 számú megrendelés alapján

Sekciós vez.: Niszeri Sándor